

Josefin

Trad.

Det var en gång en flic - ka som het - te Jo - se - fin, Jo - se -
fin - fin - fin, Jo - se, Jo - se, Jo - se - fin. Den
en - da skatt hon äg - de det var en sy - ma - skin, sy - ma -
skin, skin, skin sy - ma - ma - ma - ma - ma - skin.

2. Hon hade ock en fästman, som hette Jonatan
Jonatan-tan-tan, Jona-Jona-Jonatan,
och han var inte fager, men hon var likadan
likadan-dan-dan, lika-lika-likadan.
3. Han ägde en skuta, som uppå böljan for
böljan for for for, uppå blåa böljan for
den hade han fått ärva utav sin gamla mor.
Gamla mor-mor-mor, gamla mormorsmormors-mor.
4. Han skrivade ett brev till sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin
han bjöd'na uppå skutan med hennes symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.
5. Och när de hade seglat uppå den blåa sjö,
blåa sjö, sjö, sjö, blåa, blåa, blåa sjö,
de stötte mot en klippa invid den gröna ö,
gröna ö, ö, ö, gröna, gröna, gröna ö.
6. Och Jonatan han sade: Jag tror vi sitter fast
sitter fast, fast, fast, sitter, sitter, sitter fast,
jag tror vi måste slänga en del av vår ballast
vår ballast, last, last, vår balla-la-la-la-last.
7. Så slängde han ballasten och det var symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin,
och efter den så slängde han sin kära Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin.
8. Nu går han där och sörjer sin kära Josefin
Josefin-fin-fin, Jose-Jose-Josefin.
Som sitter där i havets djup och trampar symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.